

O.k., det er da al ære værd, at man ønsker at rette på de ting, om det så skal være så sent som i 11.-12. time og uden for betænkningen, hvor overgangsordningerne også kom til at omfatte nyledige. Det er vi da glade for, men det sætter jo unægtelig ændringsforslagene fra SF og Enhedslisten i relief.

Vi har foreslået, at loven først træder i kraft den 1. april, og det har vi selvfølgelig især gjort, fordi vi har set dette lovkompleks og de ændringsforslag, som er præsenteret i den sidste uge, med 37 forslag fra regeringen. 37 små bitte forslag måske, men hvert evig eneste af dem kræver en administrativ beslutning i en a-kasse om, hvordan det skal ske, en administrativ fortolkning, en forståelse og en vejledning af de ledige, som bliver underkastet alle disse regler. 37 ændringer inden for den sidste uge!

Nu er det sådan, at disse ændringer skal træde i kraft den 1. januar, og så forventer man åbenbart, at a-kasse-medarbejderne føler sig orienteret via pressen. Og så ser vi, at nogle af de mest lovkyndige presselæsere, nemlig Ritzaus journalister, oven i købet misforstår det så omfattende, at de tror, at de forslag, som SF og Enhedslisten har stillet om en udskydelse af ikrafttræden, bliver vedtaget.

Og hvorfor tror de det? Det gør de, fordi det er almindelig sund fornuft. Enhver kan jo sige sig selv, at inden den 1. januar kan man ikke være færdig med betænkningsarbejdet, bekendtgørelsesarbejdet, cirkulærearbejdet, vejledningsarbejdet og vejledningen ned i systemet til dem, der faktisk skal udøve det. Det kan enhver sige sig selv, og når man så har 37 ændringsforslag fra regeringen inden for den sidste uge at fremlægge, som disse folk altså skal forholde sig til, ja, så er der sådan set kun tilbage at sige, at den eneste forsvarlige mulighed da er at udskyde ikrafttræden i de 3 måneder.

Det er ikke mere end 87 timer siden, vi havde en lignende debat i forbindelse med efterlønsdebatten. Her blev venstrefløjen svinet til her fra talerstolen af forligspartierne, fordi vi tillod os at mene, at det var uforvarsligt, at man bad folk om at betale kontingent til noget, som de ikke havde kendskab til hvordan blev udmøntet.

Det er ikke 87 timer siden, vi blev gjort til de rene spillfægttere, til, at vi stod heroppe og talte mod bedre vidende, og hvad ved jeg. Og for kun 24 timer siden bøjede regeringen så af og indrømmede, at det godt nok var uforvarsligt at indføre det uden den periode på 3 måneder.

Man kunne da håbe på, at ikke bare regeringen, men måske især forligspartierne, som i det her tilfælde nærmest blev overrumplet af regeringens bøjelighed, at i det mindste forligspartierne måske kunne indse nødvendigheden af at give den tid, der skal til, for at det ikke bliver den rene uforsvarlighed.

Og så vil jeg godt sige om selve formålet med dette lovkompleks – og især vil jeg gerne sige det i forhold til den debat, der kørte her for lidt siden – at man må jo indse, at selve formålet med dette lovkompleks jo er at få folk ud af dagpengesystemet, for hvis man ønskede den øgede indsats, kunne man bare gøre det inden for det eksisterende lovkompleks. Hvis man ønskede noget andet, behøvede man ikke at stramme, eller sagt på en anden måde: Hvis beskæftigelsen er stigende, er der ikke behov for de ændringer, som man nu har vedtaget, for så er der ikke nogen, der havner i de yderste ledighedsperioder.

Hvis beskæftigelsen er faldende, er situationen jo netop den, at så ryger folk ud, og dér, hvor regeringen sætter sig mellem to stole, er, at den ikke vil indrømme, at selve formålet med disse stramminger er, at de folk, som ikke har funktionærlignende ansættelsesvilkår på arbejdsmarkedet, bliver jaget ud af dagpengesystemet med henblik på en anden forsørgelse i bistandssystemet. Det er selve formålet med loven, og det kan man ikke tale sig ud af.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har lige et par enkelte bemærkninger til fru Jette Gottlieb, og det er til noget i starten af hendes indlæg.

Fru Jette Gottlieb sagde, at regeringen har lyttet. Det er rigtigt, og det gør en regering altid. Men det, der også er rigtigt, vil jeg sige til fru Jette Gottlieb, er, at regeringen loyalt formidle lovforslagene ud fra, hvad man mente, der var teksten i trepartsaftalepapiret.

Jeg synes ikke, man skal bebrejde regeringen, at den så bagefter kommer og siger, at efter at det nu er blevet gennemgået, og efter at det har været drøftet, er der 34 ændringer, tror jeg, fru Jette Gottlieb sagde, der er nødvendige. Dem lever man så op til, og det forandrer man så.

Jeg synes, det er et godt og et grundigt parlamentarisk arbejde, der her er foregået, og det synes jeg ikke man skal bebrejde regeringen; jeg synes, man skal sige, at det er man stolt af og det er man glad for. Det var også det, fru Jette